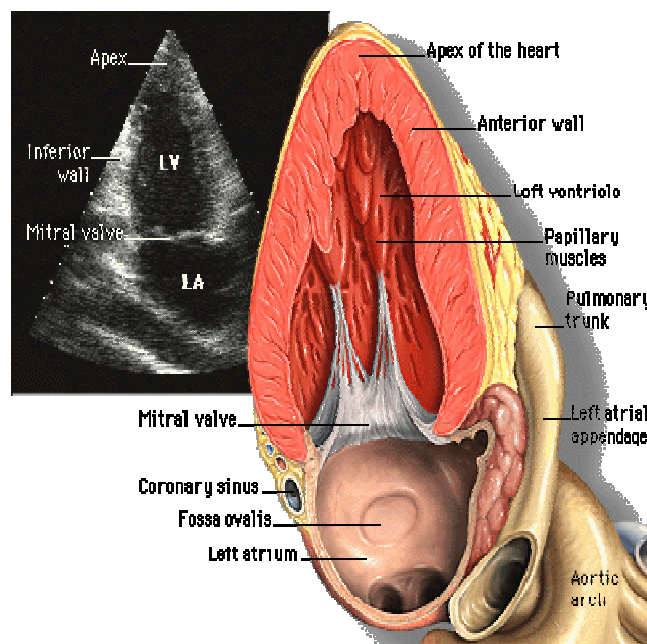

Uddannelse til speciallæge i Intern Medicin:Kardiologi

Det kardiologiske speciale varetager diagnostik, behandling, forebyggelse og forskning inden for hjerte- og kredsløbssygdomme. Specialet omfatter sygdomme i hjertet, perikardiet, lungekar samt de ikke-organspecifikke systemarterier. Det kardiologiske speciale er kendetegnet ved anvendelse af en række højteknologiske diagnostiske og terapeutiske procedurer, samt ved at behandlingen i høj grad er evidensbaseret og betinget af resultater fra store randomiserede undersøgelser.

Formel uddannelse

Den formelle tid fra cand med. er 84 mdr. Uddannelsesforløbet omfatter: Basisuddannelse (12 mdr.), Introduktionsuddannelse (12 måneder, som er fælles for alle intern medicinske specialer) og Hoveduddannelse (60 måneder, med indhold af det såkaldte "common trunk" som er fælles intern medicinsk uddannelse).

Hoveduddannelsen foregår på henholdsvis Funktionsbærende enheder (2-3 år) og Højtspecialiserede enheder (2-3 år) samt ved korte fokuserede ophold (oftest 2 uger). Funktionsbærende Enheder er afdelinger med indtag af blandede Intern Medicinske patienter, heriblandt kardiologiske patienter. De Højtspecialiserede Enheder indtager kun kardiologiske patienter og er det sted hvor de mest specialiserede kompetencer kan opnås. Den konkrete sammensætning for hele Hoveduddannelsensforløb udbydes fra Sundhedsstyrelsen i form af blokstillinger. Sideløbende med de kliniske forløb indgår der i uddannelsen obligatoriske kurser, såvel tværfaglige som specialespecifikke kurser.

Målet fra Sundhedsstyrelsen er, at uddanne ca. 22 speciallæger i kardiologi årligt.

Der findes en detaljeret beskrivelse af "Målbeskrivelse for speciallægeuddannelse i Kardiologi" på Dansk Cardiologisk Selskabs (DCS) hjemmeside (www.cardio.dk) under fanen Uddannelse. Der findes der også en beskrivelse af evalueringsmetoder med "Portefølge" som indholder logbog til systematisk dokumentation af de kompetencer som løbende opnås.

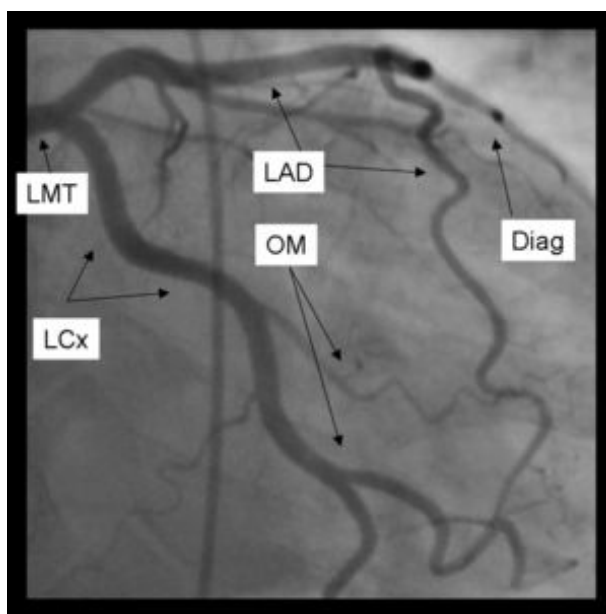
Der er en høj aktivitet i Kardiologi, både fagligt og socialt i DCS regi, men også blandt yngre læger via egen selskabet Foreningen af Yngre Cardiologer (FYC) som har hjemmesiden www.fyc.dk.

Specialets kendetegn

Patienter i alle alderstrin kan være ramt af hjertesygdom. Der kan identificeres misdannelser allerede inden fødsel og senere i livet. Inflammation af hjertehinden (pericarditis) og infektion ved hjerteklapper (endocarditis) har opstå hos patienter i alle aldre. Hjertekarsygdomme rammer personer fra tidlig middelalderen til meget ældre og antallet af personer som lider af hjertekarsygdom og hjertepumpesvigt er stigende. Prognosen er blevet meget bedre for disse og andre hjertesygdomme hvilket medfører et stigende behov for genoptræning samt for skrædersyet behandlinger, deriblandt med implantation af særlige devices så som pacemaker som kræver ekspertisevurdering.

Aktivitet er afvækslende mellem hurtige handlinger og gennemtænkte vurderinger for eksempel fra prompte håndtering af hjertestop til månedsvarende vurdering af sygdomsudvikling og behandlingseffekt.

I kardiologien skal man mestre en række **teknisk krævende procedurer** som basisuddannelse i specialet deriblandt arbejdstest, Holter monitorering, tilt test, koronarangiografi (KAG), ballonudvidelse med stentanlæggelse (percutant coronar intervention - PCI-), temporær pacemaker anlæggelse og ikke mindst ekkokardiografi, både transtorakalt (TTE) og transøsofagalt (TEE). Der udføres årligt ca. 22.000 KAG og ca. 115.000 ekkokardiografier på landsplan. På kardiologisk afdeling P, Gentofte Hospital som er ét af de fem Højtspecialiserede Enheder i Danmark udføres årlig ca. 3000 PCI behandlinger, der anlægges ca. 15 pacemaker ugentligt og ca. 2 elektrofysiologiske undersøgelser med radiofrekvens ablation dagligt, samt 30 TTE og 2-3 TEE dagligt.

I det daglige håndtering af kardiologien **samarbejder man med en bred vifte af kollegaer** både fra andre specialer så som radiologer, intensivister, nuklearmedicinere, infektionsmedicinere, endokrinologer, m. fl. samt med ikke-lægelige kollegaer, ikke alene sygeplejersker, idet man arbejder også i tæt kontakt med bioanalytikere (bl.a. med pacemaker programmering), paramedicinere bl.a. via telekardiologi, med med prompte vurdering af EKG, m.m.

Sidst og ikke mindst er der i kardiologien en solid tradition for **videnskabelig aktivitet** som en naturlig del af uddannelsen og af den daglige virke. Givet udbredelsen af mange hjertelidelser, især hjertekarsygdomme, er der en høj publikationsrate om både observationer i almindelig befolkningen såvel som om nyere og kendte diagnose- og behandlingsmetoder. Dette kræver at have indsigt i vurdering af offentliggjorte arbejder. Desuden er der udbredte muligheder for at foretage egne videnskabelige projekter fra studier in vitro til dyremodelleer, fysiologiske humane studier og kliniske invasive og non-invasive studier.